

glasilo podjetja
labod tovarne oblačil
novo mesto

letu XVII
20. decembra 1991
številka 12

Pogovor z glavnim direktorjem, g. Milanom Bratožem, ob izteku leta 1991, leta torej, ki je gospodarstvenikom prineslo veliko težav in ki ne nakazuje nič lepšega za naprej.

Ocena iztekajočega leta

Kako ocenjujete iztekajoče se leto?

Podatki, ki so nam na razpolago, kažejo, da je zadnjih nekaj let slovensko gospodarstvo nazadovalo, v iztekajočem letu pa so bila negativna gibanja še pospešena. Celotno gospodarstvo zadnjih pet let nazaduje, zadnji podatek pa kaže, da je družbeni proizvod padel za kar četrtno, kar nas je v materialnih in vseh drugih pogledih vrnilo v preteklost. Skratka, rezultati, ki smo jih »pridelali« leta 1991 v Sloveniji, kažejo precej dramatično sliko in posledice tega bomo čutili oziroma se bodo nadaljevale tudi v prihodnjem letu. Hudo bo tako za družbeni kot tudi za osebni standard in vlaganja, kar smo čutili tudi letos v širšem prostoru pa tudi v našem podjetju.

Kje so vzroki za tako izrazito slabšanje?

Vidim jih v dveh smereh. Očitno Jugoslavija s svojim sistemom, tako ekonomskim kot političnim, ni mogla dati nekih pravih odgovorov na izhod iz krize. Nasprotno — prišlo je do ekskalacije te in pripeljala je do vojne ter do razpada družbe. Drug vzrok pa je v ekonomski politiki, ki je bila skozi celo leto 1991 neustrezna, zadnjega pol leta pa izrazito napačna.

Tudi v naši republiki ni bilo dosti boljše, saj so bile zadeve le delno reševane. Ni bila izdelana razvojna politika našega gospodarstva, kar se je razlitalo v povečevanju gospodarske krize.

Vse bolj smo kot republika in tudi mi, kot Labod, prisotni na tujem — lahko podate oceno stanja s tega zornega kota?

Letošnje leto se je tudi v svetu začelo z napovedovanjem krize, ki se je v prvi polovici leta sicer tudi dejansko delno nakazovala, na srečo pa se v drugi polovici leta ni nadaljevala. Tako o krizi v Evropi ne moremo govoriti, prej nasprotno, saj 5% rast govori o ko-

njunkturi. Labod ima v Evropi največ poslovnih partnerjev, zato smo tudi na tem segmentu imeli letošnje poslovanje za dokaj uspešno. Imeli pa smo tudi — iz tega naslova — gotovo proizvodnjo, za katero pa se je bilo treba seveda iz dneva v dan potrjevati. To pa je podatek, ki nam potrjuje, da se znamo in zmoremo preživeti z lastnim delom, preizkušeno v najtežjih tržnih pogojih. Končno lahko štejemo za uspeh, da smo vse dosedanje tuje partnerje zadržali in da smo izvoz celo povečevali.

Kakšne so vaše prognoze za leto pred nami?

Vse vrste prognoz krožijo od kompetentnih do tudi nekompetentnih avtorjev. Vendar, ne glede na nehvaležnost prognoziranja, še zlasti v pogojih, ko kot direktor nimam v rokah nobenih informacij, kako bo naša gospodarska politika usmerjena v prihodnjem letu (čeprav se zavedam, da je v današnjem trenutku to še posebno težko izdelati), je moja ocena taka, da se nam v prihodnjem letu ne obeta nič dobrega. Torej gibanja, ki so se v drugi polovici leta močno poslabšala, kažejo, da se bodo izrazito nadaljevala tudi v letu 1992, saj reproducirajo že sama sebe. Tudi sicer bomo imeli opraviti sami s seboj. Mislim pri tem na stroške — potrebne pa tudi na tiste nepotrebne — okoli naše osamosvojitve. Sloveniji manjka dodelan in trden razvojni koncept, in tako niti ne vemo s čim vstopamo v leto 1992 — kakšni so naši cilji in poti do njih v republiškem smislu. Končno je težko poslovati, če ni dogovorjene ekonomske politike.

Na naših mejah divja vojna. Zaradi znanih gibanj smo izgubili tudi dober del trga na preostanku Jugoslavije in v vzhodni Evropi. Še vedno je prisotna tudi ekonomska vojna proti Sloveniji s strani preostalega dela Jugoslavije. Soočamo se z neenotnostjo raz-

vitega dela sveta glede priznanja naše neodvisnosti. Skratka, nič lepšega se ne dogaja in to ne daje upanja, da bi utegnili biti leto 1992 kaj dosti drugačno.

In kje je Labod sredi teh gibanj?

Zdi se, da bomo leto 1991 hitro pozabili, kajti slabi spomini niso radi dolgo prisotni. Pa se obrnimo raje naprej — naša ambicija, želja, cilj naj bi bil zadržati proizvodnjo na letošnji ravni. To pomeni, z drugimi besedami, omogočiti delo in s tem zaslužek. Objektivno gledano pa bi morali proizvodnjo celo povečevati — različno po posameznih tovarnah, glede na njihove rezultate pač, oziroma glede na njihove plane za tekoče leto.

Mnoge negativne pojave, na katere sem že opozoril ob analizi nekdanjega jugoslovanskega tržišča, smo v precejšnji meri že uspeli sanirati. Kljub temu pa smo za prihodnje leto orientirani za 90% v izvoz. Pri tem pa bo odločujoča politika tečaja, oziroma kako bo izvoz spremenjen. Naša Labodova odločitev za izvoz nam krepi zaupanje vase in zaupanje v to, da bomo znali preživeti in živeti s svojim delom, saj se v tujini potrjujemo v zelo hudi konkurenci.

Zelo močna in neizprosna pa bo tudi konkurenca na domačem tržišču. Soočiti se bomo morali z njo in biti nanjo kar se da pripravljeni. To pomeni biti konkurenčni, točni, iskani, imeti dobro ime in ga neprestano šele dograjevati. Samo v tem je garancija, da se bomo obdržali na slovenskem trgu, ki je zelo zahteven in poln ponudbe. Končno pa pričakujemo, skupaj z vsemi slovenskimi tekstilci, določene zaščitne ukrepe, kakršne Evropa že pozna in ki končno ščitijo domače dobre proizvajalce pred neelojalno konkurenco slabih in poceni artiklov. Kajti gibanja, napovedana za prihodnje leto, so zastrahujoča tudi v smislu zaposlovanja. Kot delovno intenzivna panoga pa bi utegnili biti tekstilci kaj hitro na udaru. Zaradi vsega tega bo treba veliko volje in truda, da bi se obdržali. Toda kot skupaj lahko le opozarjamo, sama politika odločitev pa je izven naših moči. Končno pa improvizacija, ki že nekaj časa velja kot metoda dela, ne zdrži evropske konkurence. Treba je postaviti jasne cilje in upajmo le, da bo naša vlada to končno tudi storila.

Poudariti je treba, da nam je v letu 1991 uspelo neboleče rešiti kar precejšnje število presežkov v režiji, torej v strokovnih službah.

Milan Bratož, glavni direktor Laboda

Veseli smo, da so bile poti reševanja neboleče, zavedamo pa se, da se lahko ta trend še nadaljuje. Žal bi bili, s sedanjim pogledom ocenjeno, med presežnimi delavci strokovnjaki iz naše branže in zato se velja zamisliti, kako in kaj. Kaj prinaša prihodnost in kako zadržati delavce, ki so se z leti dodatnega usposabljanja in ob praksi kalili v strokovnjake. Želeli bi razširili naš program tako, da bi te kvalitetne moči zadržali čez ta kritični čas, saj še vedno upamo, da se bodo sčasoma razmere le uredile.

Labod pa stopa iz precej težkega leta v novo 1992. leto, kljub vsem težavam, ki smo jih imeli, pa tudi dokaj uspešno premagovali, z jasnimi cilji (kolikor se pri tem lahko naslonimo nase). Končno smo kljub mnogim zapletom redno izplačevali osebne dohodke, ki sicer niso bili v višini tistih v elektrogospodarstvu ali še kje drugje v privilegiranih panogah, vendar smo si z njimi le omogočili redno rezino kruha za preživetje. Pravzaprav pa v vsej moji »tekstilni dobi«, ki šteje že četrto leto, naša tekstilna rezina kruha ni bila podobna tistim v drugih delih industrije. Upamo pa, da nam jo bo uspelo tako redno zagotavljati tudi v bodoče, saj nož še ni skrh in zavedamo se svojih obveznosti. Če bomo oddelali vsak svoje in če ne bo prehudih zunanjih pretresov, bomo tudi leto 1992 preživeli tako, kot si želimo.

Z obljubo, da se bomo trudili, da bo vsak na svojem delovnem mestu prispeval maksimalno in z najboljšimi željami za zdravje in mir, stopimo novemu 1992. letu nasproti!

Hvala za pogovor. Tudi vam srečno, zdravo in uspešno novo leto!

Veseli božič, zdravo, mirno,
zadovoljno in uspešno
novo leto!

Uredništvo

O zagatah v Delti

Napovedali smo daljši prispevek o naši največji tovarni — Delti. Pogojen je bil sicer s sindikalnimi zahtevami.

Na sindikalne zahteve sem poiskala odgovor in komentar pri direktorju tovarne, Francu Kranjcu, in še pri nekaterih delavcih iz tehničnega sektorja in tudi iz proizvodnje. Same predstavnike sindikata o tem nisem spraševala, saj so končno njihova stališča zabeležena in ne zahtevajo dodatnih pojasnil.

Po vseh mnenjih in ocenah pa je še vedno ostal v zraku neprijeten in nedorečen občutek. Odnosi so skrajno zaostreni, kar pa gotovo ne bo prineslo rešitve, kakršno si gotovo želijo vsi. Napake, ki jih skozi sindikat očitajo delavci, so resne, resno pa je tudi

ogroženo delo proizvodne režije, ki se čuti onemogočena in tako rekoč »odstavljena«.

Direktor Franc Kranjc še najbolj pomirjačo vpliva. Pa vendar bi bilo pri vseh potrebno več tolerance, več dogovarjanj in več medsebojnega poslušanja. Če vsaka stran ljubosumno brani samo svoj ponos, s tem ne koristi nikomur, tudi sebi ne. Tu ne gre za izgubo osebnosti, ker izgubljamo vsi.

Franc Kranjc: »Moji odgovori na sindikalne zahteve so lahko zelo kratki. Rezultati v Delti padajo in vzrokov je več, med temi pa je gotovo tudi nezadovoljstvo, ki hromi odnose in spodbujanje razpravljanja o temah, ki niso vedno vprašanje sindikata. Očitavanja, vezana na organizacijo dela (nadure, menjave, brigadirskega

Olimp in mi

Jožica Zavec

V Delti je nova tuja firma OLIMP. Veliko je bilo slišati o tem precej zahtevnem partnerju, tehnologinja, Jožica Zavec iz Delte pa vendarle pravi, da pravzaprav ne zahteva nič takega, češar ne bi zahtevali drugi tuji ali domači partnerji. Razlika je le v tem, da od svojih zahtev ne odstopajo in da v tem smislu ne kažejo nobene tolerance. To pa nam »težko pade«, saj smo se do sedaj uspeli dogovoriti za kakšno minimalno odstopanje.

»Zahtevajo stoddostno izpolnjevanje dogovorjenega in niti za najmanjše odstopanje pri veliko-

sti šiva, na primer, ne smemo odstopati. Njihov program zajema dve skrajnosti — bele poslovne srajce z zelo ojačanimi, za katerim in zapestnikom, za kar je potrebno dvojno lepljenje, in pa srajce za prosti čas, ki so pisane in na videz zelo enostavne in nezahtevne. Za prve, torej poslovne srajce, imajo zelo težko, zahtevno blago, ki se pri lepljenju še posebno delikatno obnaša, medtem ko so srajce za prosti čas iz zelo enostavnega blaga. Toda pri izdelavi ni prav nič manjša zahtevnost,« pripoveduje Jožica Zavec.

»Navajeni smo v naših proizvodnjah vse gledati skozi plačo, ta pa je vidna predvsem skozi kvantiteto. Loviti minute pa pomeni manjšo pozornost pri kvaliteti. Prav iz tega naslova so nastali problemi, ki pa smo jih le znali premagati. Prva pošiljka Olimpa je bila testna, toda ker sta sledili še dve, lahko rečemo, da smo naredili sprejemi izpit. Če je treba se torej znamo spopasti s še tako zahtevnimi nalogami,« meni tehnologinja Jožica. Dodajmo še, da je ob nastajanju Olimpovih izdelkov v proizvodnji prisotna njihova zastopnica, ki sproti reagira na odstopanja, in tako je bilo s skupnimi močmi lažje najti pravo pot.

kadra, slabo pripravljeno delo, premalo ali nikakršna strokovna navodila...), vse to so teme, ki so posplošene morda iz enega primera na celo tovarno. To pa je zavajanje, ki ne vzdrži. Res pa je, da se v izredno slabem vzdušju, ko je tehnični kader pod drobnogledom in se mora dnevno ukvarjati z vprašanji izven stroke, pojavljajo se tudi odstopanja in napake. Vendar v celoti nam stvari tečejo in naša organizacija ni slaba, kar se nam končno potrjuje tudi skozi priznanja naših tujih partnerjev. Teh imamo šest in delo se hitro vrti. Ker imajo tujci za sodelovanje dovolj izbire, se za nas gotovo ne bodo »tepli«, zato pa se moramo mi maksimalno potruditi in ustreči njihovim normativom in zahtevam. Tudi iz tega stališča prihaja do nadurnega dela v špicah, če delo ne steče v rednem delovnem času. Spomnimo se, da mora vsak delavec v proizvodnji oddelati 408 minut, in če v proizvodnji vrejo vroče teme, se tudi dela manj. Gotovo pa bi bila večja škoda partnerja izgubiti. Menjava brigadirskega kadra je stvar organizacije dela. Predvsem na področju krojenja smo primorani skrbeti za kar se da kvaliteten kader, saj so posledice tega dela usodne za nadaljnji proces. Ker imamo precej šolanih mladih strokovnjakov, se nam za bodoče ni bati, toda trenutno je zaradi visoke porodniške odsotnosti prav med brigadirskim kadrom velika in premiki so nujni, za seboj pa potegnejo celo verigo. Poglavlje zase je kakovost, pri kateri ni odstopanja, in kjer bo treba povzeti občutnejše sankcije. Normativi so usklajeni na ravni podjetja in če jih dosegajo v drugih tovarnah, jih bomo tudi mi. Medsebojne odnose in očitke, da je vodstvo grobo do delavcev, lahko zavrremo z obratno trdit-

vijo — naši strokovnjaki iz tehnične službe čutijo izredne pritiske in ključni kadri že razmišljajo o odpovedi, ker je vzdušje za delo neprimerno. Strinjam se, da delavci skozi svojo organizacijo skrbijo za čim boljše pogoje za delo in za plače (očitke, da so pre nizke, bo treba reševati najprej skozi polno in kakovostno delo, toda sindikat mora skrbeti tudi za to, da delo ni moteno, da je vzdušje pomirjajoče, in ne obratno). Ne vidim sicer konflikta med sindikatom in vodstvom, pač pa zaostrene razmere, do katerih nas je pripeljalo življenje, in ki pogosto mnoge stiske. Nepošteno pa je na teh stiskah graditi še bolj zaostrene odnose v tovarni. Naši cilji so skupni — dobro delo. Za to se moramo med seboj dogovarjati. Moja vrata so odprta vsakemu delavcu, želim pa, da pri tem ne obide rednih poti mimo brigadirja, tehnologa in vodje proizvodnje. Če na tej poti pride do zapletov, sem končno tudi jaz tukaj, da posežem in pomagam rešiti zaplete. Prav je, da si povemo, kaj nas moti, toda način je pri tem tudi pomemben.«

Irena Gašparič je tehnologinja, ki velja za dobro strokovnjakinjo. Zato je v Delti novica o njeni odpovedi zaskrbeli. »Počutim se skrajno slabo in ponižujoče se mi zdi, da moram delo, ki ga že leta gradim in dopolnjujem z novimi znanji in izkušnjami, zagovarjati pred skupino, ki ni odgovorna za organizacijo. Svoje znanje sem od nekdaj rada prenašala naprej, danes pa me boli, ker tega nihče niti sprejema niti ne. Kot da so na eni strani samo pravice, na drugi sa samo dolžnosti, kot da to dvoje ni prepleteno. Naše delo in delo režije nasploh je danes v proizvodnji pod drobnogledom in ocenjeno je iz povsem drugih

Zaključki, ki jih je sprejel Deltin sindikat

1. Stoddostno doseganje plana.

2. Stoddostno spoštovanje kolektivne pogodbe in izplačilo OD po določenih le-te.

3. Dosledno spoštovanje dogovorjenega glede delovne uspešnosti in v tem smislu doslednega spoštovanja določil tako pri odgovornostih, sankcijah in nagrajevanju.

K naštetemu pa so posebno poudarili nujnost negovanja kulturnih, strokovnih in medsebojnih odnosov ter skrb za tekoče informiranje, ki naj poteka tedensko (to je že v teku skozi interni informativni bilten). Do 10. v mesecu pa je obveza vodstva, da tudi ustno obvešča in seznaja kolektiv s stanjem v tovarni in podjetju.

vidikov, le iz vidika dela in stroke ne. Zavladalo je mnenje, da je režija nepotrebna, da smo odveč in naša opozorila, pripombe, usmeritve nič ne veljajo. Zaradi vsega tega prihaja se-

veda tudi do pomanjkljivosti, napake pa so pogojene tudi z izredno naglo menjavo dela za več tujih, zahtevnih partnerjev.

Vodja proizvodnje, Cvetka Gaiser: »Mislim, da so se stvari zaostrele zaradi kvalitete. Ta je padala in naše zahteve po višji, boljši kvaliteti so prinesle premike, ki za marsikoga niso bili prijetni. Zaostren odnos je bil sprejet kot 'kaprica' nekaj delavcev iz tehničnega vodstva, da pa so tu tuji partnerji in glavni kontrolor za naš program, pa ni nikogar zanimalo. Od tu je šlo navzdol. Brigadirji so v nekaj primerih nemočni, saj slabo opravljeno delo raje sami popravljajo tudi v nočnih urah, namesto spoštovanja pa ob tem le izgubijo pri ugledu in avtoriteti. Toda stvari so se naglo premikale na slabše in zdi se, da jih v taki obliki ne bo mogoče obvladovati. Tudi nujna avtokontrola pri nas ne

more zaživet, vsaj trenutno še ne, ker se delo prehitro vrti, drugič pa zvest med delavci še ni taka, da bi neustrezno delo zavrnilo delavki nazaj. Na žalost je taka 'solidarnost' med delavci in tudi med brigadirji. Nekaj mesecev že trajajo ti neprijetni odnosi in ne vidim možnosti za rešitev, ker je odnos delavcev do nas podcenjujoč. Pa vendarle smo veliko naredili, imeli določene uspehe, a je vse izničeno. Ni pa v celotni proizvodnji tako. So brigade, kjer dogovori drže in kjer delo teče dobro.

Na vprašanje, zakaj ni ukrepov za skupino, ki moti odnose in delo, je Cvetka pojasnila: »Nekaj sankcij za slabo kvaliteto je že bilo, od opomina do denarnih kazni.

Če gre za nedisciplino in slabo kvaliteto, se bo treba tudi tako obrniti, čeprav so že sedaj prihajali očitki, da 'kažemo knjižice'. Če gre za slabo delo, bo to tudi zares treba narediti.«

Marija Štager, kontrolorka:

»Opozorila glede zahtevkov pri zagotavljanju pričakovane, to je najvišje kvalitete, se zdi, da niso resno sprejeta. Delavke zvesto love le normo, pri kvaliteti pa niso dovolj natančne. To je eden od vzrokov za slabšo kvaliteto, drugi pa je seveda v nizkih osebnih dohodkih, ki niso stimulativni, pred-

vsem za doseganje boljše kvalitete ne.

Delta ima med 16 in 17% izdelkov z napakami, oziroma kar okoli 30% popravil iz vseh faz dela. Po zadnjih ukrepih se ta odstotek le manjša, toda še veliko bomo morali narediti, da bo na sprejemljivem nivoju. Mislim, da bi potrebovali dodatne stimulativne instrumente, saj sankcija ne da toliko kot nagrada.«

Pogovor o kvaliteti v Delti na posnetku vodja kontrolne službe v Labodu, dipl. ing. Mira Tušek in glavna kontrolorka v Delti.

Naša mnenja o... trenutnem stanju v Delti

Durda Knezovci: »Od leta 1977 sem v Delti in trdim se, kolikor se le da. Imam lepe osebne rezultate, toda priznati moram, da jih vse težje dosegam, ker je pač delo vse bolj zahtevno in prav tako materiali. Zato tudi mislim, da je sindikat v Delti potreben, da se trudi za zaščito delavcev, ali to dela na pravi način ali ne, je pa drugo vprašanje.«

Irena Hrenko: »Sem sicer članica izvršnega odbora sindikata, toda na seje ne hodim več, ker se mi zdi, da izgubljam le preveč časa. Naš sindikat sicer dobro misli in želi, toda zahteve postavlja previsoko in zato so neuresničene. Sodelavke imajo pomisleke, češ stalno sestankujete, od tega pa ni nič. Politika majhnih, pretehtanih korakov bi bila bolj učinkovita. Zase osebno mislim, da delavec za strojem največ dobrega naredi, če svoje delo opravi kvalitetno in celovito. Res imamo zelo visoke norme in zahtevno delo, plače pa majhne, da je celo mesečne obveznosti težko pokriti. Tu ima sindikat svoj prostor za delo, toda način bi moral biti drugačen, kot je sedaj pri nas.«

Irena Stojakovič: »Tudi jaz sem bila članica IO, toda dala sem odpoved, ker sem bila osebno prizadeta ob določeni stvari. Menim, da se mora sindikat boriti za dobrega delavca in zaščititi tega, ne pa vse po vrsti. Če vemo, da nekateri izkoriščajo bolniško in da zato drugi delamo več in zato težje dosegamo rezultate, to ni proti sindikalno delo, ampak prej obratno. Sicer mislim, da naš sindikat v bistvu dobro želi, toda preveč se zapira v majhno skupino, ki je oddaljena od baze. Gre pa le za predstavnike delavcev. Tudi pri pretoku informacij o sindikalni dejavnosti bi morali drugače delati in pri zbiranju mnenj tudi. Sindikat mora biti najprej pri sebi dosleden.«

Anica Brlek: »Sem brigadirka zato čutim nezadovoljstvo ljudi še toliko izraziteje. Odraža se tudi pri kvaliteti. Ker vsak lovi normo, gre to v škodo kvalitete. Sama sem se večkrat lotila popravil izven delovnega časa. Vem, da tako v bodoče ne more iti in da mora vsak odgovarjati za svoje napake. Težko je odrediti sankcijo, še posebno, če gre za denarno, saj ljudje že tako malo zaslužijo. Kar pa se tiče sindikalnega dela, menim, da je za to določen fond ur, ki je za sindikaliste potreben, saj opažam, da delavci od sindikata zelo veliko zahtevajo in pričakujejo. Toda čudežev ne bo mogel delati, če vsi ne bomo najprej svojega dela dobro opravili.«

Nekaj pogledov nazaj v leto 1991

Gotovo je malo let tako pestrih, kot je bilo leto 1991. Toliko sprememb in nepričakovanih dogodkov nam je prineslo, da še tako bujna fantazija kaj takega ne bi mogla predvideti. Pestro je bilo v naši državi, pestro v našem podjetju. Pa pojdemo po vrsti:

V novo leto 1991 smo vstopili s prav svežo odločitvijo, potrjeno konec preteklega leta na plebiscitu o naši samostojnosti. Ob razglasitvi te so se mnoge generacije, začudene, da je kaj takega sploh mogoče, soočile s pravo vojno. Potem ko se je vojska umikala, še vedno nismo upali verjeti, da je ta morija mimo. In ko smo na zaslonih in po ostalih medijih spremljali vojno v sosednji Hrvaški, nas je vedno znova stisnilo pri srcu, kajti sedaj vemo, kako to je in sočustvujemo z nedolžnimi ljudmi. Na naših slovenskih tleh pa so po osvoboditvi sledile mnoge težave, ki so

se najhuje odrazile na gospodarski ravni. Z vpeljavo lastnega tolarja se je tistih nekaj poti na jug, ki niso bile drugače blokirane, zaprlo. Iskanje možnosti za povečevanje izvoza in dejstvo, da je domačega trga le 10%, je prineslo pretrese, kot so presežki. Do sedaj smo jih uspeli reševati neboleče. Napovedane motnje pri zasedenosti proizvodnje so se tudi uresničile. Res, da zastoji niso bili večji, toda za nas, kljub temu da smo jih pričakovali, so marsikoga presenetili. Toda na to se bo še treba privaditi.

Sicer pa smo letos spremenili sistem nagrajevanja in znašli smo se v tarifnih razredih in podrazredih. Naslednja korenita sprememba so pogodbe o delu, ki so nas tudi postavile v drugačen položaj. Tudi davke smo začeli letos plačevati vsi. In ker vse to že diši po sistemih v zahodni Evropi, se je tudi sindikat postavil na svoje noge in kar nekajkrat

zahteval in tudi dobil. Na tej relaciji tudi še tečejo pogajanja o podjetniški pogodbi.

Med pomembnostmi tega leta ne smemo mimo laserja, ki pomeni za krojenje v naših proizvodnjah velik korak naprej. Delno so si opomogle tudi naše proizvodnje s sodobnejšo strojno opremo, sicer pa pogledimo, kaj je bilo novega po naših tovarnah. Še prej pa dodajmo, da so bili naši izdelki tudi letos deležni nekaj lepih priznanj in nekaj lepih predstavitev.

Prednost ima Libna, kajti letos je praznovala svojih 25 let. V jubilejnem letu je njihov direktor, g. Edo Komočar, prejel priznanje medobčinske GZ, priznanje pa je prejela tudi Libna od SOB Krško in krajevne skupnosti Krško. V Libni pa so predvsem ponosni, da so uspeli doseči želeni plan, saj so se približali 100%-doseganju (99,55%) in da so uspeli zmanjšati bolniško odsotnost. Dve brigadi sta poskusno začeli z enozmenskimi delom, sčasoma pa naj bi sledila cela tovarna.

Temenica je letos speljala dolgo načrtovano delo — rekonstrukcijo likalnice. Toda gibanja na domačem trgu so zahtevala v tej tovarni še eno spremembo — spopasti so se morali v celoti s programom VO, in to za prav zahtevna tuja partnerja.

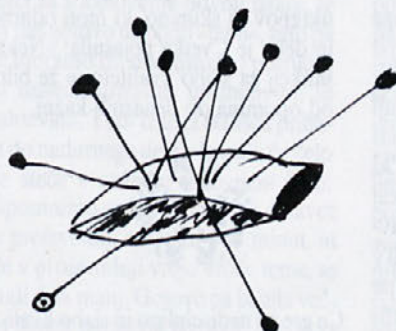
Zala se je letos na »novo prekrila«, toda prekrili so le del strehe nad proizvodnimi prostori. Sicer pa se ni v tej naši tovarni zgodilo nič pretresljivega. Tako je še eno leto odšlo mimo, ne da bi začeli celiti njihovo rano — sanirati likalnico.

Ločna je letos izgubila dolgoletnega direktorja, krmilo pa je prevzel kot vršilec dolžnosti Ludvik Judež. Sicer novosti v Ločni ni bilo. Iz rednih okvirov je izstopilo le letošnje poletje. Dopust so delavke Ločne prekinile zaradi šivanja srajc za našo vojsko.

Za Delto je leto, ki mineva, eno težjih. Srečevala se je z velikimi problemi v proizvodnji, s težavami pri dosegu plana, s slabo

kvaliteto. Da bi bila smola še večja, je bilo veliko tehničnega kadra na poročniškem dopustu. Zato upamo, da bo prihodnje leto tudi za to tovarno mimejše in uspešnejše.

Tip-top ni doživel večjih sprememb, le oddelek po meri je prešel v drugo organizacijsko enoto. Izvozno delo v Tip-topu je teklo, tako kot vsa ta leta do sedaj, lepo in Jabis je celo povečal naročila ter tej naši tovarni zaupal šivanje njihovega novega programa. Konec leta so v proizvodnji pogrešali direktorico, ki opravlja še mnoga druga dela. Še

BUČKE

Popravlil je preveč

Skrbno spremljamo podatke o naših proizvodnjah in znotraj teh velja še posebna pozornost številu oziroma odstotku izdelkov z napako. Ni jih veliko in zato smo vendarle lahko kar zadovoljni. Toda pozabljamo, da ne izgublamo le pri končnem številu izdelkov z napakami, ampak da prihaja do velikih izgub dragocenih minut znotraj proizvodnje zaradi popravljanja. Res se s tem izognemo končnemu večjemu številu izdelkov z napako, res pa je tudi, da utegne biti popravljen tudi do 20 ali celo še več odstotkov. Hvala bogu, bomo rekli, da smo napake pravočasno odkrili. Toda prehitro bi začeli hvaliti vse okoli sebe. Kajti do teh popravil praviloma sploh ne bi smelo prihajati, če bi veljalo tudi v praksi to, kar je bilo že nešteto zapisano. Če bi vsak svoje delo opravil celovito, kvaliteto, pa tudi, če bi vsak, ki dobi delo v nadaljevanju, takoj opozoril na odstopanja, ki ne dovoljuje nadaljnjega dela. Tak sistem samokontrole in kontrole delavcev do sodelavcev bi gotovo dal boljše rezultate in omo-

posebno g. Anici Trpin, ki je začasno prevzela delo g. Angelce Blatnik, ni bilo lahko. Zato vsi skupaj želimo, da bi se direktorica čim prej zdrava in vesela, kot zna biti, vrnila na delo.

Strokovne službe so v tem letu doživele marsikaj, predvsem pa je bilo veliko dela, živčnosti in obremenitev. Prvi v Labodu so se spoprijeli z reševanjem presežkov in na srečo je to teklo dokaj »elegantno« in neboleče. V zraku pa ostaja tudi za naprej vprašanje kako, kaj, kdaj, kdo ... Poslovili smo se od mnogih sodelavcev, ki so se upokojili (imena bomo objavili ob prazniku podjetja) in jim zaželeli vse najboljše, ter da bi se vračali med nas, saj so tu pustili mnoge svoje moči.

gočil, da bi veliko število minut lahko namenili šivanju novih izdelkov, ne pa popravljanju že opravljenega dela. Tako prihaja dvakrat do šivanja, dvakrat do likanja, izdelek pa je konec koncev le en sam.

Zato se zares ne moremo veseliti majhnega odstotka izdelkov z napakami, ker je v tem primernem rezultatu skritega veliko nepotrebno porabljenega časa za popravljanje slabo opravljenega dela.

Kaj narediti, da bi sproti opravljali svoje delo kvaliteto? Gotovo bi sistem nagrajevanja, ne pa sankcioniranja dal delavcem ostrejši pogled, bolj kritičen odnos do dobljenega dela in več volje pa doslednosti pri sebi in pri sodelavcu. Ker naša zavest očitno še ni na tej ravni, da bi vsak izhajal iz sebe, svojih dolžnosti in, končno, tudi svojega ponosa, je treba tak odnos spodbuditi tako, da bo deloval. Deluje pa predvsem denar. Dobra kvaliteta pa pomeni denar, celo veliko tega oziroma kar cel kapital, ki ga bomo lahko dolgoročno vlagali naprej in naprej.

V času telovadbe v krški Libni. Je tudi v tem delež uspeha pri zmanjševanju bolniškega staleža v tej tovarni?!

Poznamo delo vzdrževalcev? ❄️

Kot smo objavili že v prejšnji številki, je Tone Redek iz Temenice pokritiziral, da namenja naš časopis premalo pozornosti vzdrževalcem. Popravljamo napako in predstavljamo njihovo delo skozi pripoved Toneta Redka, saj je v njej gotovo strnjen pogled vseh naših vzdrževalcev.

»Zdi se mi, da našega dela sodelavci v proizvodnjah in tudi ostali ne cenijo dovolj, ker ga niti ne poznajo. Prvič je naše osnovno delo popravilo in priprava strojev za delo, drugič smo primorani lotiti se marsikatero inovacije ali vsaj izboljšave, ki ponavadi ostane bolj kot ne skrita, ali vsaj širšemu krogu neznana, opravljamo pa še vrsto drugih del, saj pri nas, na primer, poleti skrbimo tudi za okolico. V taki širini dela smo povsod, in zato se včasih zdi, s krivičnimi ali ne dovolj strokovnimi očmi gledano, da nismo nikjer. Res je najceneje, če nam v proizvodnji ni treba biti, toda stroji so stari in naše delo je še kako potrebno za odpravljanje pomanjkljivosti in napak. Toda čim je mehanik pri stroju, pomeni vgrajevanje tudi novih delov, kar pa gotovo ni poceni. Zato mora biti to delo opravljeno strokovno. Zbolelo me je mnenje, češ da mehaniki-vzdrževalci za novosti

nimamo pravega posluha in veselja. Imamo ga že, toda ker imamo premalo izobraževanja, so gotovo te novosti za marsikoga zastrahujoče. Ob pogodbi za nakup novih strojev je ponavadi vključena klavzula, ki obvezuje tudi vzdrževalce za izobraževanje in spoznavanje s strojem. To pa vedno ni dovolj in zato bi potrebovali veliko več seminarjev. S temi stroji, ki prihajajo v proizvodnjo, bomo delali in zato jih moramo podrobno spoznati. Prav tako pa potrebujejo za spoznavanje stroja tudi delavke same več uvodnega seznanjanja.«

V Temenici ste imeli za pripravnike lepo vpeljeno izobraževanje tudi za prav konkretno spoznavanje s strojem, in za osnovno vzdrževanje tega. Sodelovali ste tudi vi. Kako mladi sprejemajo ta del izobraževanja, saj je za njih gotovo novost?

»To je na žalost preteklost. Naša poslovna sekretarka, g. Barica Smole, se je naloge resno lotila in prav tako jaz, toda ker ni enotnega pristopa k temu v celem podjetju, je tudi pri nas ta lepa zamisel pozabljena.«

Kako pa je z rezervnimi deli, saj ste vzdrževalci imeli veliko pripomb, hkrati pa se ve, da so se kopičile zaloge na eni strani,

drugje pa je določenega materiala manjkalo?

»Verjetno je res prišlo do prevelikih zalog, toda predvsem iz bojazni, da česa ne bi dobili. Drobili smo jih tudi po tozdi. Sedaj je podjetje enovito in tudi na tem področju je to odlična sprememba. Pohvaliti pa moram referenta za rezervne dele Janeza Rotarja. To kočljivo področje je uredil in preseneča nas s hitrimi in natančnimi dobavami. To pa je možno prav zaradi reda in poznavanja, kar on sam lepo obvlada.«

Pravite, da imate vzdrževalci veliko inovacij in koristnih sprememb. Zakaj jih ne prijavite in skozi komisijo za inovacije ne uveljavljate svojih dosežkov?

»Gre pravzaprav za naše tekoče delo. Včasih je človek kakšnega dosežka težko vesel, opozoriš nanj, toda posredno dobiš odgovor, da je vse to del tvojega dela. Ne pričakujemo kakšnih velikih denarnih nagrad, čeprav gre prav za prihranke tako pri času kot pri kvaliteti. Toda pohvalo in morda širše priznanje bi si pa že zaslužili. Hvala leži so nam tisti, ki so na prizadeto mesto vezani, ostalim pa gre vse to mimo.«

Nam lahko zaupate, ali se vi osebno ukvarjate s kakšno večjo inovacijo?

»Nimam dosti časa, res pa se že dolgo ubadam z idejo, kako izpeljati napravo za merjenje elastičnosti, prožnosti sukanca. Prav ta je lahko vzrok za zamude v proiz-

Tone Redek iz Temenice razmišlja o pestrosti dela naših vzdrževalcev, ki pa ostaja skrito in (pre)pogosto anonimno, čeprav gre tudi za izboljšave ali celo inovacije.

vodnji, ker se trga. Če je sukanec preležan, izsušen itd., se obnaša drugače. Zato menim, da bi morali ob repromaterialu zahtevati tudi po vseh lastnostih ustrezen sukanec. Toda to delo me še čaka.«

Kako pa se med seboj povezujejo vzdrževalci Laboda in ali imate veliko stičnih točk, glede na to, da delate v različnih programih?

»Veliko je stičnih točk, povezujejo pa se premalo. Osebnosti stiki so eno, organizirani pa drugo. Izkušnje starejših mačkov so dobrodošle, saj je pri našem delu izkušnja veliko vredna. Zato ne bi bil čas stran vržen, če bi se večkrat dobili ob delovnem pogovoru.«

Hvala za pogovor in srečno!

Skrivnost uspeha

Nekaj je jasno, ne da bi pri tem gledali v kavino usedlino ali vrgli karte: prihodnje leto ne bo lahko! Sicer pa je tudi ta ugotovitev napisana že nekaj let nazaj tik pred Silvestrovim in na začetkih novih let. Res pa je tudi, da se tega vse bolj zavedamo, ker to tudi vse bolj čutimo. Zato se zavedamo tudi novih nalog, lastnih uspešnem svetu, ki ve, da je bitka dobljena na ravni medijev in javnosti. Za to pa ni dovolj improvizacija, kajti javnost se zaveda svoje cene in ne želi biti v tem pogledu podcenjena. Zato se je treba obračati navzven skrajno previdno in tudi skrajno odkrito. Ni dovolj le dobra reklamna akcija, ni dovolj le dober izdelek. Treba je vdahni občutek nečesa več, vsemu, povezanemu z imenom Labod, je treba vdahni dušo. To smo mi, naši izdelki, naši predstavniki, naši delavci, naši vodilni, naše akcije, naši kupci, naši dobavitelji... Z nevidnimi nitmi smo najbolj povezani in tkanje teh niti je najtežje. Kajti so iz snovi, kot je kvaliteta, zaupanje, spoštovanje, stalna skrbna prisotnost v javnosti, pretehtan nastop in, ne nazadnje, prijazen sprejem na telefonu, ki ne zvoni v nedogled in v prazno. Dobro delo pa dobavitelji, ki se zavedajo pomena, delati z Labodom, ker se čutijo del nas.

Kdo bo naš Pigmallion? Kdo bo zmogel vdahni vsemu, kar je Labod ali z njim povezano, višji skupni imenovalec? To bo morala biti naša poslovna politika in sleherni izmed nas. Šele potem se bo ta čar širil in širil vse naokoli.

Delovni posvet v Zali...

Predstavljamo vam

Magdo Moravčič — sindikalno poverjenico v ljubljanskem delu strokovnih služb

Magda Moravčič je rojena Ljubljančanka. V Labodu dela od leta 1979, in sicer v Centru mode. Svoje delo ima rada, ker ima rada ljudi. Zato si je izbrala poklic prodajalke in zato so jo verjetno sodelavci izbrali za svojo sindikalno zastopnico. To je sicer funkcija, ki ni okrasnega značaja, ampak povsem konkretnega, zato se je mnogi otepajo. Tudi Magda jo je sprejela skoraj po sili. Toda, kot pravi sama, trudila se bo. »Zgubiti nimamo kaj, če pa bomo kaj pridobili, bom zelo, zelo zadovoljna.«

Magda je med vsemi sindikalnimi zastopniki v še posebno težkem položaju, glede na sindikalno delo, seveda. Težkem zato, ker so ob Tip-topu, s katerim sicer dobro sodelujejo, vendar imajo kaj različne probleme, med katerimi pa ni tiste prave povezave. Del je v komercialnem sektorju, del pa v tehničnem. Od tu izhajajo povsem različni problemi, s katerimi se delavci srečujejo, in povsem različni pristopi. Težak položaj Magde pa pogojuje tudi dislociranost in razpršenost delavcev v »njihovi hiši«. S tem misli, da ni določenega vodje, ki bi koordiniral delo med ljubljanskim in novomeškim delom strokovnih služb. Delavci, ki sicer

Magda Moravčič

pogosto prihajajo v Ljubljano, se glede na to, da je njihov sedež v Novem mestu — najprej spopadajo s strokovnimi vprašanji in »konkretnim« delom, kar je seveda povsem razumljivo. Tako zmanjkuje časa za sodelovanje na ostalih področjih. Delavci v ljubljanskem delu strokovnih služb pa tako ostajajo brez sprotne seznanjanja, kako in kaj. To rojeva ugibanja,

natolcevanja itd. Prav zato meni, da bi se morali najodgovornejši pogosteje pojavljati v teh »okoljih, saj »odrezanost« prinaša le slabosti. Te je treba nekako obvladovati, toda kaj, pravi Magda, ko so delci na sestankih kar tiho. »Se sestajamo prerediti? Ali gre za strah pred uradno in glasno izrečenim vprašanjem ali trditvijo, ali gre že za apatijo? Nič od tega ni dobro,« pravi Magda in nadaljuje: »Zavedam se, da od sindikata ljudje ogromno pričakujejo, toda sindikat ni drugega kot ljudje, kot delavci sami. Zato bo treba premagati zadrege, sumničenja, in se ovesti, da moramo začeti delati skupaj.

Pričakujem pobude, usmeritve, več enotnosti in več upornosti. Mnogo lažje bi bilo, če bi imeli v Ljubljani človeka, ki bi vodil ta del strokovnih služb in pri katerem bi dobivali takojšnje odgovore na vprašanja. Zgodilo se je, da delavci oddelka po meri dolgo niso vedeli, kdo je

njihov šef. Mislili so, da je ta v Novem mestu. Za te vrste pretoka informacij gre, za to, da smo sproti seznanjeni z zadevami. Mi pa nismo imeli možnosti sodelovati pri razpravah o tarifnih razredih, nismo imeli možnosti povedati naša stališča, seznaniti avtorje novega sistema z našimi specifičnostmi. Ker gre toliko stvari mimo nas in smo le post festum nekako bolj slučajno kot ne seznanjeni z rešitvami, je nezaupanje še toliko večje. Zato trdim, da je slaba informiranost in preohlapna povezava delavcev v ljubljanskem delu strokovnih služb ena bistvenih pomanjkljivosti, ki vpliva na delo, počutje in tudi na sindikalne aktivnosti. Sama čutim, da marsikaj ne 'štima', da nismo dovolj zagreti, da preveč od strani spremljamo zadeve, da stalno sumničimo, da nikomur ne verjamemo, da bi bilo drugače. Sindikat smo delavci, to ni nič izven nas samih. Zato se moramo nasloniti nase.«

V skladišču vrhnjih oblačil — Ivica Bostnar s pozornostjo do vsakega izdelka posebej...

Tako so se na mednarodnem srečanju letalk predstavile slovenske predstavnice. Za to svečano priložnost smo jih oblekli v Labodu in tudi tako potrdili, da smo pravi naslov tudi za tiste, ki »pridejo najvišje«...

DOBRO JE VEDETI

Sladek recept

Anica Baznik iz Libne je — poleg tega, da je pridna delavka, dobra in iznajdljiva organizatorica, tudi izredna kuharica. Vsako leto sodeluje na Libnini kulinarčni razstavi in vedno gre kakšno priznanje tudi v njene roke. Letos je pripravila lešnikove trikotnike — dobro in niti ne drago pecivo. Posredujemo vam njen recept. Če imate tudi vi kaj posebnega v predalu, nam zaupajte skrivnosti, da kaj dobrega in, če se le da, ne preveč dragega za pod zob, pripravimo tudi mi. Še posebno v zimskih dneh, ko se bližajo prazniki, so taki recepti dobrodošli. Priporočamo se!

Anica Baznik

LEŠNIKOVI TRIKOTNIKI

Testo: 150 g mehke bele moke, 1 1/2 g pecilnega, 65 g sladkorja, 1 vanili, 1 jajce, 65 g masla.

Umesimo gladko testo, nato ga razvaljamo in damo v namaščen pekač ter premažemo z marelično marmelado.

Nadev: 100 g masla, 100 g sladkorja, 1 vanili, 2 žlici vode (to počasi segrevamo, ko se stopi pa primešamo 100 g zmletih lešnikov, 100 g narezanih lešnikov.

Počakamo, da se nadev nekoliko ohladi, nato ga enakomerno porazdelimo po testu in postavimo v pečico 175 — 200°C.

Ko se pecivo nekoliko ohladi, ga razrežemo na trikotnike, ostre ogle pa pomočimo v čokoladni preliv, ki ga narediš iz 50 g jedilne čokolade in malo masla.

Namesto lešnikov lahko uporabimo orehe ali pa kokosovo moko.

Veliko uspeha in dober tek!

Zahvala upokojujencev iz Libne

Zelo smo ponosni in veseli, da nismo pozabljeni, da smo bili kot vsako leto tudi letos povabljeni v vaše okolje z najlepšimi željami ter hkrati zelo lepo postreženi in obdarjeni.

Še enkrat iskrena hvala celotnemu kolektivu, še zlasti pa direktorju tovarne Libna, g. Edu Komočarju, in namestniku glavnega direktorja, g. Marjanu Vodopivcu, za informacijo o trenutnem stanju na nivoju podjetja in nasploh v tem trenutku pri nas.

Vsem skupaj želimo veliko sreče in poslovnih uspehov ter vesele božične praznike in srečno novo leto 1992.

Sekcija upokojujencev tovarne
Libna Krško

Malo za šalo — malo zares

Deset božjih zapovedi v praksi

1. Veruj v enega boga.

Saj bi, pa mi je žena že takoj, ko sva se spoznala, dala vedeti, da je ona zame edini bog. Kaj klavrno opravičilo.

2. Ne preklinjaj.

Zelo rad bi spoznal tistega, ki dandanes to ne počne.

3. Posvečuj gospodov dan.

Ni bilo priložnosti, ko pa so pred kratkim okoli mene bili sami tovariši.

4. Spoštuj očeta in mater.

Zopet negativno. Oče je vedno govoril, da sem mu v sramoto, mama pa je to potrjevala s šibo.

5. Ne ubijaj.

Tega pa res nisem počenjal. Pa tudi ne bom. No ja, če sem čisto odkrit do sebe, včasih me res mika, da bi ohladil kakšnega generala. Temu ne bi dal niti predznak greha. To že sodi med dobra dela.

6. Ne nečistuj.

Pa smo spet tam. To je vendar smisel našega življenja. Poderi in teci, je menda dejal neki slovenski pesnik. Tekel pa sem tako dobro, da so moji atletski rezultati v arhivu nekega ptujskega športnega kluba. Kako sem opravljal tisto prvo, pa res ne morem reči. Verjetno zelo neodgovorno. Saj je zadnji zahtevek za priznanje očetovstva s sodišča prišel šele pred kratkim.

7. Ne kradi.

Nisem. Morda pa me ni nikoli mikalo priti do direktorskega stolčka. Dandanes pa tako ni več kaj ukrasti.

8. Ne laži.

Krasna teorija. Lagal sem, sicer mi drugače ne bi uspevalo trgati zrelih in manj zrelih sadov s prepovedanega drevesa.

A kaj bi tisto. Naši politiki tako lažejo, da so zanje v peklu morali organizirati še kar nekaj posebnih depandans s posebnim prevzgojnim programom.

9. Ne želi svojega bližnjega žene.

Nisem. Če so si one zaželele mene, pa tudi nisem mogel biti trdosrčnež.

10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

Ničesar nikoli nisem nacionaliziral. Vsaj tu imam čisto vest.

Na koncu še analiza.

Porazno. Šansa za rokovanje s sv. Petrom ni niti teoretična. Dol k Luciferju pa me ne zvlečejo niti vsi tanki JA. Ne mika me lizanje razbeljenega železa, s katerim tam bojda postrežejo namesto sladoleda. Voda mi tudi ne more več teči v grlo, saj so me že zdavnaj naučili plavati v pufih.

Novi prazniki

Slovenci bomo od sedaj praznovali naslednje praznike: 1. in 2. januar — novo leto, 8. februar — Prešernov dan oz. slovenski kulturni praznik, 27. april — dan upora proti okupatorju, 1. in 2. maj — praznik dela, 25. junij — dan državnosti, 1. november — dan spomina na mrtve, 26. december — dan samostojnosti. Dela prosti pa bodo naslednji dnevi: velikonočna nedelja in ponedeljek, binkošna nedelja, 15. avgust — Marijino vnebovzetje, 31. oktober — dan reformacije, 25. december — božič.

Koledarji

Za nas je samo po sebi umevno, da je koledar tak, kakršnega danes imamo. To je seznam po tednih in mesecih urejenih dni v letu, pri tem pa se nam zdi samo po sebi umevno, da je februar krajši mesec, ostali pa se vrste po 30 oziroma 31 dni. Toda koledar ni bil od nekdaj tak.

V starem Rimu je veljalo lunsko leto s 355 dnevi in 12 različno dolgimi meseci, katerim so od časa do časa dodajali po en prestopni mesec.

Koledar, ki ga je vpeljal Julij Cezar, imenovan zato julijanski koledar, ima navadno leto 365 dni, vsako četrto leto pa ima 366 dni, torej je to prestopno leto.

Leta 1582 je papež Gregor XIII. vpeljal natančnejši postopek, po katerem odpade ob polnem stoletju prestopni dan julijanskega koledarja, razen pri letih, ki so deljiva s 400. Ta gregorijanski koledar, ki mu pravimo tudi novo štetje (julijanski — staro štetje) je bil hitro vpeljan v vseh katoliških deželah, v protestantskih pa kasneje.

Židovski koledar ima kot leto lunsko leto s 354 dnevi in prav tako z 12 meseci. Za izravnavo s sončnim letom so tri vrste let: navadno, pomankljivo in nadštevilno. Na vsakih 19 let se vrine po en mesec. Muslimanski koledar ima za osnovo čisto lunsko leto, razdeljeno v mesece, izmenično po 30 in 29 dni. Navadno leto ima 354, prestopno pa dan več.

Po večnem koledarju pa lahko določimo dan tedna v kateremkoli datumu, kar nam pove, na kateri dan smo bili rojeni — če nam ta podatek lahko čemu služi.

večni koledar za leta 1801-2000

leta												meseci											
1801-1900						1901-2000						J	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
01	29	57	85	25	53	81	4	0	0	3	5	1	3	6	2	4	0	2	4	1	0	2	3
02	30	58	86	26	54	82	5	1	1	4	6	2	4	0	3	5	1	4	6	2	3	1	4
03	31	59	87	27	55	83	6	2	2	5	0	3	5	1	4	6	2	5	0	3	1	2	5
04	32	60	88	28	56	84	0	3	4	0	2	5	0	3	6	1	4	0	2	5	2	3	6
05	33	61	89	01	29	57	85	2	5	1	3	6	1	4	0	2	5	1	3	6	2	4	0
06	34	62	90	02	30	58	86	3	6	2	4	0	2	5	1	3	6	2	4	0	3	1	4
07	35	63	91	03	31	59	87	4	0	0	3	5	1	3	6	1	4	0	2	5	2	3	6
08	36	64	92	04	32	60	88	5	1	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4	0	3	1	4
09	37	65	93	05	33	61	89	0	3	3	6	1	4	0	2	5	0	3	6	1	4	0	2
10	38	66	94	06	34	62	90	1	4	4	0	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4	0	3
11	39	67	95	07	35	63	91	2	5	5	1	3	6	1	4	0	2	5	0	3	1	2	5
12	40	68	96	08	36	64	92	3	6	0	3	5	1	3	6	2	4	0	2	5	2	3	6
13	41	69	97	09	37	65	93	5	1	1	4	6	2	4	0	3	5	1	4	6	2	4	0
14	42	70	98	10	38	66	94	6	2	2	5	0	3	5	1	4	6	2	5	0	3	1	4
15	43	71	99	11	39	67	95	0	3	3	6	1	4	0	2	5	0	3	6	1	4	0	2
16	44	72		12	40	68	96	1	4	4	0	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4	0	3
17	45	73		13	41	69	97	3	6	0	2	4	0	2	5	1	3	6	2	4	0	3	1
18	46	74		14	42	70	98	4	0	0	3	5	1	3	6	2	4	0	3	5	1	2	5
19	47	75		15	43	71	99	5	1	1	4	6	2	4	0	3	5	1	4	6	2	4	0
20	48	76		16	44	72	00	6	2	2	5	0	3	5	1	4	6	2	5	0	3	1	4
21	49	77	00	17	45	73		1	4	4	0	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4	0	3
22	50	78		18	46	74		2	5	5	1	3	6	1	4	0	2	5	0	3	1	2	5
23	51	79		19	47	75		3	6	6	2	4	0	2	5	1	3	6	2	4	0	3	1
24	52	80		20	48	76		4	0	1	4	6	2	4	0	3	5	1	4	6	2	4	0
25	53	81		21	49	77		5	1	2	5	0	3	5	1	4	6	2	5	0	3	1	4
26	54	82		22	50	78		0	3	3	6	1	4	0	2	5	0	3	6	1	4	0	2
27	55	83		23	51	79		1	4	4	0	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4	0	3
28	56	84		24	52	80		2	5	5	1	3	6	1	4	0	2	5	0	3	1	2	5

dnevi v tednu

N	P	T	S	C	P	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

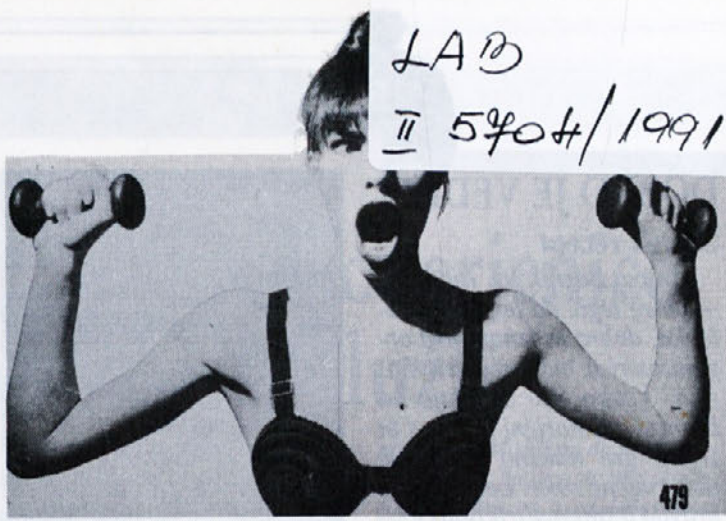
Uporaba:

Primer: Kateri dan tedna je bil 25. julij 1948?
Rešitev: Začet pri preglednici let in išči za leto 1948 v tabeli mesecev ustrezno mesečno število (4); če temu številu prišteješ število dneva v datumu (25), dobiš ključno število (4 + 25 = 29); temu številu ustreza v preglednici tedenski dan nedelja kot iskani dan tedna.

685.1(497.12)

LAB

II 5704/1991

Nagrada za najbolj duhovit komentar

Slika je dovolj zgovorna in gotovo vam že mrgolijo duhoviti odgovori. Pričakujemo jih do sredine januarja — točneje do 12. januarja. Tri najboljše komentarje bomo nagradili z izdelkom, ki ga prispeva Delta, z nagrado, ki jo prispevajo naše prodajalne, ter knjižnim darilom.

Šopek modrosti

Nemogoče je, da bi bil optimist prijetno presenečen. (Murphyjev zakon)

Skriti sovraštvo je lahko, ljubezen težko, ravnodušnost najtežje.

Najbolj izgubljen dan od vseh je tisti, ko se nismo smejali.

Vsako videnje vključuje tudi svoje nasprotje. Zatorej se naučimo videti stvari z nasprotne strani. Od znotraj navzven in od zgoraj navzdol.

Problem 19. stoletja — umrl je bog. Problem 20. stoletja — umrl je človek. (Fromm)

Uspešne športnice

Na delavskih športnih igrah si je novomeški del Laboda pribral skupno v spomladanskem in jesenskem delu tekmovanj 3. mesto. Sicer pa so bile zelo uspešne naše ženske. Ženska ekipa Laboda je osvojila 2. mesto v badmintonu in 2. mesto v tenisu. Med posameznicami pa je bila najbolj uspešna Tatjana Peljhan, ki je osvojila 3. mesto v badmintonu.

Izvoz

Napovedovali smo daljši sestavek o naših prizadevanjih pri izvozu ter predstavitev dela treh zaposlenih v službi, ki drži ta čas tri Labodove vogale. Toda zmanjkalo je časa za (še) to delo in tako ostaja naloga za prvo številko v prihodnjem letu. Razumeti je tisko v tej službi, ker pa ne gre površno predstavljati vse te poti in prizadevanja, bomo raje počakali in celovito ter poglobljeno predstavili našo izvozno dejavnost.

Zahvala

Ob smrti moje mame se lepo zahvaljujem sodelavcem iz strokovnih služb in iz Ločne za podarjeno cvetje, za pozornost in za finančno pomoč. Iskrena hvala!

Cilka Šimc

labod

je glasilo delavcev tovarne oblačil iz Novega mesta. Izhaja mesečno v nakladi 2500 izvodov. Glavna in odgovorna urednica Lidija Jež, tehnični urednik Tomo Cesar. Grafična priprava Grafika Novo mesto. Tisk: Tiskarna Novo mesto. Glasilo je oproščeno plačila temeljnega prometnega davka.